

In Primum lib. Sententiarum.

7

*paragra-
phos.

I*mai. 7. in-*
xtalxx.

Causa formalis huius voluminis, duplex est, sci-
littere forma tractatus, & forma tractandi. For-
ma tractatus libri, est diuisio sua in libros par-
tiales, partialiumq; librorum in distinctiones, &
distinctionum in capitula. Forma tractandi, est mo-
dus agendi, qui est in isto libro p auctoritates & ra-
tiones. Optimus nanq; modus producendi intelligi
billa abscondita lucem, est per auctoritates & ra-
tiones pcedere: quia auctoritas inclinat ad creden-
dum, rō illuminat ad intelligendum. Credere quoq;
preparat intellectu viam ad veritatis intelligentiam.
Vnde Italas, Ni si credideritis, non intelligetis. Hinc
Magister p similitudinem quandam dici pot posuit
se stellas in firmamento i in ecclesia. Rationes n. Ma-
gistrorum stellarum comparantur, qm in starum sunt
alte, subtiles, clarę & indissolubiles. Causa efficiens
est. Prima & principialis, qua est Deus, quantum ad

omnia vera in hoc libro contenta: & causa secun-
daria ministerialis, vptote Petrus Lombardus, do-
ctor theologie, poftea Parrhisiensis Episcopus. Cau-
sa finalis, est illuminatio intellectus ad diuinorum
cognitionem. Ad hoc editus est hic liber, vt diuina
intellectu nostro luceant & patescant, tam luce ac
quisita scientia, quam luce gratia ac lumine gloria.
Quadam cognoscimus lucē gratia, qua luce ac-
quisita scientia, cognoscere non valemus. Quod et
infidelium testimonio compropatatur. Atque eisdem
Autencena, Metaphysice sive loquens de diuinitate
nibus animalium a corporibus exutarum: Oportet
te scire q; promissio aliqua est, q; fide recipitur?
quia non est via ad probandum eam, nisi crededo
testimonio prophete, vptote Machometi, de cuius
lege extitit Autencena, ut est illa, quod anima habe-
bit corpus apud resurrectionem. Hac Richardus,

RUBRICAE
scip. 12
p. 12
p. 12

Aucenna,
autem
v. 12
v. 12

Prima ps
capit. bī
uolentia.
Luc. 21.
Luc. 10.

Augustin.
cap. 1. li.
de Trinit.

Ephe. &
5.

1. Tim. 4.

Ibidem

D. PETRI LOMBARDI,
EPISCOPI PARRHISIENSIS.

In quatuor libros sententiarum, ex sacris literis doctorumq; scri-
ptis, a se studiosissime collectarum.

PROLOGVS.

V PIENTES aliquid de penuria ac tenuitate nostra, cum pau-
percula in gazophylacium domini mittere, ardua scandere:
opus ultra vires nostras agere präsumpsimus, consummatiōis
fiduciam, laborisque mercedem i Samaritano statuentes, qui
prolati in curationem semiuiu duobus denariis, supererogā-
ti cuncta reddere professus est. Delectat nos veritas pollicentis,
sed terret imminentis laboris: desiderium hortatur proficiendi,
sed hortatur infirmitas deficiendi, quam vincit zelus domus
Dei, quo inardescentes, fidem nostram aduersus errores carna-
lium atque animalium hominum, Davidica turris clypeis munire, vel potius inuni-
tam ostendere, theologicarum inquisitionum abdita* aperire, necnon & sacramen-
torum ecclesiasticorum pro modulo intelligentia nostra notitiam tradere studiu-
mus: non valentes studiosorum fratrum votis iure resistere, eorum in Christo lauda-
bilibus studijs lingua, ac stylo nos feruire flagitantium. Quas bigas in nobis agitat
Christi charitas, quamus non ambigamus, omnem humani cloquij sermonem, calū-
niam atque contradictionē animalium semper fuisse obnoxium: quia dissentientibus
voluntatum motibus, dissentens quoque fit animorum sensus, ut cum omne dictum
veri ratione perfectum sit, tamen dum aliud alii aut videtur, aut complacet, verita-
tis vel non intellectus, vel offendenti impetratis error obnitatur, ac voluntatis iniui-
dia refutatur, quam Deus seculi huius operatur in illis diffidentiæ filiis, qui non ratio-
na voluntatem subiiciunt, nec doctrinæ studium impendunt, sed his quæ somniarūt,
sapientia verba coaptare nituntur, non veri, sed placiti rationem fecientes, quos ini-
qua voluntas non ad intelligentiam veritatis, sed ad defensionem placiti incitat,
non defederantes doceri veritatem, sed ab ea ad fabulas conuerentes auditum. Quo-
rum professio est, magis placita; quam docenda conquirere, nec docenda desiderare,
sed desiderari doctrinam coaptare. Habent rationem sapientiae in superstitione, quia
fidei affectionem sequitur hypocritis mendax, vt sit vel in verbis pieras, quam amittit
confidentia, ipsamque simulatam pietatem omni verborum mendacio impiam redi-
dunt, falsa doctrinæ institutis, fidei sanctitatem corrumpere molientes, auriumque
pruriginem sub novoello sui desiderij dogmate aliis ingerentes, qui contentioni studen-
tes, contra ueritatem sine federe bellant. Inter veri nanque assertiōem & placiti de-
fensionem pertinax pugna est, dum se & veritas tener, & se uoluntas erroris tuerit.

A 4 Horum